

RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 14 (365)
2020. gada
9. augusts

10 GADI ARHIBĪSKAPA KALPOJUMĀ

Pirms 10 gadiem Kristus priesteriskā aicinājuma: “Gani Manas avis” pilnībai atsaucās pašreizējais Rīgas arhibīskaps V.E. Zbigņevs Stankevičs - priestera kārtā ordinēts 1996.g. 16. jūnijā, iepriekš guvis dzīves pieredzi studējot RTU un strādājot pasaulē, bet 2010.gada 8. augustā notika viņa ordinēšana biskapa kārtā Rīgas Doma katedrālē, kas iezīmēja vienu no viņa darbības stūrakmeņiem - ekumenismu.

Bīskapa kalpojumā, kas aizsākās ar ingresu katedrālē 21. augustā, aizvadīti 10 gadi. Daudz vai maz? Pats arhibīskaps atzīst, ka šis laiks aizritējis ļoti ātri. Kādi bijuši šie gadi, kādas pēdas tie atstājuši arhidiecēzes dzīvē un viņa paša personībā?

Romas katoliskās Baznīcas Latvijā starptautisku atpazīstamību veicinājuši arhibīskapa dalība vairākās Eiropas bīskapu organizācijās, starptautiskos forumos ar garīgu un laicīgu ievirzi, arī lielie notikumi Latvijas Baznīcas dzīvē - Tezē tikšanās Rīgā 2016.g., Vatikāna amatpersonu vizītes, pāvesta Franciska vizīte 2018.g., kurus nodrošināja laba arhibīskapa sadarbība ar Latvijas valsts institūcijām. Ar valsts amatpersonām

arhibīskaps tiekas regulāri, veidojot auglīgu sadarbību un atgādinot to uzdevumu - būt Dieva kalpiem citiem par labu (sal. Rom 13, 4).

Viņa Ekselencei nozīmīga ir zinātnes joma - viņš pats ir teoloģijas doktors un laikposmā, kad vadīja RARZI, tika atvērta maģistra studiju programma pedagoģijā, kurai pievienojās arī pastorālā konsultanta maģistra studiju programma un pastorālo konsultantu iespējas darboties draudzēs.

Z. Stankeviča kalpojuma skaistākos augļus tomēr devusi vērstība uz iekšpusi. Stājoties amatā, arhibīskaps kā vienu no kalpojuma galvenajiem virzieniem saskatīja žēlsirdības darbu un šodien daudzās draudzēs ir Caritas grupas, kuru brīvprātīgie palīdz trūcīgajiem viņuvajadzībās. Arhibīskapu raksturo arī uzticēšanās lajiem un viņu harizmām – viņš ne reizi vien ir izteicies, ka jāmodina snaudošo milzi. Žēlsirdības darbu veic pārsvarā brīvprātīgie laji, kuru sirdīs, tāpat kā arhibīskapam, deg rūpe par vājākajiem, skaists kalpojuma auglis ir Radio Marija, (turpinājums 4.lpp.)

DIEVKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Svētdiena, 9. augusts. Parastā liturģiskā laikposma 19. svētdiena.

8.00 Svētā Mise par draudzi un
“Svētais Dievs”
11.00 Galvenā Svētā Mise par Ingu
Kollofu ticības izaugsmi
15.00 Svētā Mise par +Vilni Lāci
18.00 Vesperes
18.30 Svētā Mise par +Antoņinu Bulavu

Pirmdiena, 10. augusts. S. Laurencijs, diakons un moceklis. Svētki.

8.00 Svētā Mise par +Ernestu, +Johannu,
+Vitusu un Viju Zanderiem

Otrdiena, 11. augusts. Sv. Klāra, jaunava. Piemiņas diena.

8.00 Sv. Mise par +Ausmu Kolavu un
viņas dzimtas mirušajiem

Trešdiena, 12. augusts.

8.00 Sv. Mise par +Vladislavu un
+Stefāniju Štekeļiem
16.30-18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 13. augusts.

8.00 Svētā Mise par Zālīšu dzimtu

Piektdiena, 14. augusts. Sv. Meinards, bīskaps, Latvijas aizbildnis. Svinības.

8.00 Sv. Mise par Ralfu Roķi;
Jēzus Sirds litānija

Sestdiena, 15. augusts. Vissvētākās Jaunavas Marijas – Māras zemes aizbildnes un karalienes – uzņemšana debesīs. Lieli svētki. Draudzes svinības. Vissv. Sakramenta adorācija. Obligāti svinama diena.

8.00 Sv. Mise par draudzi
11.00 Sv. Mise par +Andreju Jodi
Himna “Dievs, mēs Tevi slavējam”
14.00 Lauļības
18.00 Vesperes
18.30 Sv. Mise Maritas nodomā
Tiek svētītas lauku zāles un augļi

Svētdiena, 16. augusts. Parastā liturģiskā laikposma 20. svētdiena.

8.00 Svētā Mise par draudzi;
“Svētais Dievs”
11.00 Galvenā Svētā Mise par Mežaļu
ģimeni
15.00 Svētā Mise par Brūveru ģimeni
18.00 Vesperes
18.30 Svētā Mise par Reimatu ģimeni

Pirmdiena, 17. augusts.

8.00 Sv. Mise Olgas Stāles nodomā

Otrdiena, 18. augusts.

8.00 Sv. Mise par +Jāzepu, +Apoloniju,
+Viktoru, +Stefānu, +Veru, +Pāvilu,
+Malvīni, +Jadvīgu, +Terēzi

Trešdiena, 19. augusts

8.00 Sv. Mise par Mariju – grēku
piedošanu
16.30-18.30 Grēksūdze

Rīgas Svētā Jēkaba katedrāles pastorālās komandas kontaktinformācija

Sv. Jēkaba katedrāle: tālr. 67326419
Diakons Gunārs Konstantinovs:
tālr. 67326419, mob. 29654800
jekaba.katedrale@tvnet.lv

Pastorālo vajadzību koordinatore –
Andžela mob. 26156406
Pr. Pauls Kļaviņš, administrators:
harisime@inbox.lv; mob. 27001445

Ceturtdiena, 20. augusts.

Sv. Bernards, abats un Baznīcas doktors. Piemiņas diena.

8.00 Sv. Mise par +Aleksandru un +Emīliju Bokšām

Piektdiena, 21. augusts.

Sv. Pijs X, pāvests. Piemiņas diena.

8.00 Sv. Mise par Ingas veselību
Jēzus Sirds litānija

Sestdiena, 22. augusts. Vissv. Jaunava Marija – Karaliene. Piemiņas diena.

8.00 Sv. Mise par Bronislavu – veselību un sadzīves sakārtošanu

Svētdiena, 23. augusts. Parastā liturģiskā laikposma 21. svētdiena.

Sv. Apustuļa Bartolomeja dienas svinības. Draudzes svētki. Vissvētākā Sakramenta adorācija.

8.00 Svētā Mise par draudzi;

“Svētais Dievs”

11.00 Galvenā Svētā Mise par +Domicelu, +Jāni un +Viktoru Gedušiem; Himna:

“|Dievs, mēs Tevi slavējam!”

15.00 Svētā Mise Alberta Jodis nodomā

18.00 Vesperes

18.30 Svētā Mise kalpošanas desmitgadē
Svin. V.E. Arhibīskaps

Pirmdiena, 24. augusts.

Svētais apustulis Bartolomejs. Svētki.

8.00 Sv. Mise par +Arti Daugenu-Grūbi

12.00 Svētā Mise kalpošanas desmitgadē

Svin. V.E. Arhibīskaps ar garīdzniekiem

Otrdiena, 25. augusts.

8.00 Sv. Mise par +Annu Murāni

Trešdiena, 26. augusts.

8.00 Sv. Mise par Mariju – grēku piedošanu

16.00 Svētā Mise kalpošanas desmitgadē
Svin V.E. Arhibīskaps ar bīskapiem

16.30-18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 27. augusts.

Svētā Monika. Piemiņas diena.

8.00 Sv. Mise Agitas nodomā kā
gandarījums un pateicība par pirmajiem
dzīves 40 gadiem

14.00 Laulības

Piektdiena, 28. augusts.

Sv. Augustīns, bīskaps un Baznīcas doktors. Piemiņas diena.

8.00 Sv. Mise Andželas nodomā, lūdzot
Kristus Asins aizsardzību ģimenei un
atgriešanos; Jēzus Sirds litānija

Sestdiena, 29. augusts. Sv. Jāņa

Kristītāja mocekļa nāve.

Piemiņas diena.

8.00 Sv. Mise par +Jevgeniju, +Vladimiru
un +Oļegu

Svētdiena, 30. augusts. Parastā

liturģiskā laikposma 22. svētdiena.

8.00 Svētā Mise par draudzi;

“Svētais Dievs”

11.00 Galvenā Svētā Mise par Lukasu,
Elizabeti, Artūru, Juri, Mariju, Antonu un
Vitu Martukāniem

15.00 Svētā Mise par +Rozāliju, +Pēteri
un +Paulu

18.00 Vesperes

18.30 Svētā Mise par +Marcianu un
+Pēteri Sockiem

Koncerti par ziedojumiem

Sestdien, 15. augustā 17.00

**Jānis Karpovičs – ērģeles un
katedrāles koris**

F. Šūberta Mesa, Mocarts, Bruknars

Svētdien, 16. augustā 17.00

Ilona Birģele – ērģeles

Paula Šūmane – vijole

**Pētera Vaska, Emīla Dārziņa, Andreja
Selicka, Križini un citu skaņdarbi**

10 gadi arhibīskapa kalpojumā

(turpinājums no 1.lpp)

kur pārsvarā kalpo brīvprātīgie laji. Rodas draudzes pārvaldes organizācijas ar laju aktīvu iesaisti.

Kalpojumā veiktais darbs liecina ar tālredzību un lielu organizatora talantu, sava ziņā arhibīskapa personā apvienojas politika un Baznīcas ganītāja spējas. Bet kāds cilvēks viņš ir, kādas sirds bagātības viņš sevī glabā? Arhibīskaps ir atsaucīgs uz skaisto – mīl ziedus, Kunga radīto dabu, priecājas par cilvēku radītiem mākslas darbiem, ir biežs viesis koncertos, teātra izrādēs un mākslas izstādēs un jāteic – asredzīgi atšķir mākslu, kas tuvina Dievam, no mākslas, kas no Kunga attālina. Mīlestību uz skaisto arhibīskaps iedzīvinājis arī kalpojumā, atbalstot mākslas un kultūras pasākumu ienākšanu Jēkaba katedrālē un citos katoļu dievnamos. Katedrāles draudze ar viņa atbalstu piedalās Baznīcu naktī, Rīgas svētkos, dzimst aktīva mūzikas un mākslas dzīve.

Arhibīskapa sirds siltumu labi iepazīnuši Katedrāles Caritas brīvprātīgie un trūcīgie – staltais, aristokrātiskā izkats vīrs ļoti labprāt piedalās trūcīgajiem rīkotajos pasākumos, tos sasildot ar savu labestību un spēju būt kopā. Visvairāk pateicības ziedu arhibīskapam vēlētos dāvēt tie, kas piedzīvojuši viņa garīgo vadību un saņēmuši padomu. Viņš ir uzklaustītājs un rīcības cilvēks reizē – otrs tiek saprasts no pusvārda un arī reakcija – ar svētību un lūgšanu nereti ir zibenīga. Tajā pašā laikā viņa kalpojumu raksturo spēja vadīt uz dziļu mieru, labestība un maigums, ko vispilnīgāk raksturo pravieša Isaja vārdi: *“aizlūzušu niedri viņš nenolauzīs, un neizdzēsīs kvēlojošu dakti”* (Is 42, 3)

Stella Jurgena

Svētais Benedikts

Svinot 40 gadus sv. Jāņa Pāvila II apustuliskajai vēstulei SANCTORUM ALTRIX (1980. gada 11. jūlijā), piedāvāts šī dokumenta izklāsts, kas ir teksta otrais turpinājums.

„Kur iedvesmo klusums, tur runā lūgšana” (Pāvils VI, 1971. g. 8. sept.): tiešām, vientulībā lūgšana pieņemas spēkā, lai nestu drošu personīgu bagātību; tas attiecas tieši uz šo Anjēnas neapstrādāto ieleju, kurā Benedikts dzīvoja viens pats vienīgi ar Dievu, atšķirībā no pilsētas, kas pārpilna tehniskiem ražojumiem, bet atsveišoša dvēselēm, kur mūsdienu cilvēks paliek atstāts novārtā, pamests sev pašam. Nepieciešams, ka gars piedzīvo zināmu tuknesi, lai spētu vadīt īsti garīgu dzīvi; par cik tas pasargā no tukšiem vārdiem, atvieglina jaunus sakarus ar Dievu, ar cilvēkiem un ar lietām. Tucsneša klusumā attiecības, kādas persona uztur ar citiem, tiek novestas atpakaļ pie tā, kas ir būtisks un primārs, un iegūst noteiktu vienkāršību; šādi šķīstās sirds un sevi atkal atrod ikdienas lūgšanas prakse, lūgšanai paceļoties pie Dieva no sirds dziļumiem. Šāda lūgšana nenomaldās daudzvārdībā, bet paceļas „šķīstā sirdī, kas dedzības pilna un asaru sagrauzta” (Regula 20, 3; 52, 4).

Cilvēka vaigs bieži ir asaru izvagots, kad ne vienmēr tas izplūst no īstas sagrauztības vai no pārbagāta prieka, kuru izplūšana pamudina dvēseli lūgties; bieži, turpretī, asaras izplūst no sāpēm un ciešanām, no tā, ka cilvēki redz samīdītu atbilstošu cilvēka cieņu un ka nespēj sasniegt to, pēc kā taisnīgi alkst, nedz iegūt darbu, kas būtu adekvāts viņu vajadzībām un spējām.

Svētais Benedikts arī dzīvoja netaisnības nomāktā sabiedrībā, kurā

persona visbiežāk tika uzskatīti par nevērtīgu vai novērtēta tikai kā lieta; šajā sociālajā dažādās kārtās strukturētajā kontekstā nevēlamie tika atstāti novārtā un uzskatīti verga stāvoklī, nabagi iestīga vēl lielākā postā, mantu īpašnieki kļuva aizvien bagātāki. Tomēr, šis ievērojamais cilvēks vēlējas, lai mūku kopiena balstītos uz Evaņģēlija norādījumu pamata. Viņš atgriezta cilvēkam viņa integritāti, lai no kādas sociālas kārtas tas nāktu; viņš visiem sagādāja nepieciešamo atbilstoši sadales gudras taisnības normām; viņš uzticēja katram atbilstošus amatus, kas tika saprātīgi koordinēti; viņš dziedēja slimības vieniem, nekādi nenodoties slinkumam; deva darbības telpu citiem, lai tie nejustos piespiesti, bet stimulēti izmantot labāk savus spēkus. Tādā veidā viņš novērs iemeslu arī vieglai un citos gadījumos pamatotai kurnēšanai, radot apstākļus mieram.

Cilvēks svētā Benedikta skatījumā nav uzskatāms par anonīmu darba rīku, kas izmantojams ar vienīgu nolūku iegūt maksimālu peļņu, apliecinot, ka strādnieks nav pelnījis kādu morālu uzmanību, un liedzot viņam taisnīgu algu. Starp citu, vajag atcerēties, ka tajā laikā darbu parasti veica vergi, kuriem netika atzīta cilvēka personas cieņa. Bet svētais Benedikts uzskata darbu, arī ar jebkādu motīvu veiktu, par būtisku dzīves sastāvdaļu, un uzliek katram mūkam kā sirdsapziņas pienākumu. Darbam piemīt atpestīšanas spēks, kas šķīstī cilvēkus no grēka un, bez tam, dara cēlu gan to realitāti,

kas ir cilvēka darba objekts, gan pašu gaisotni, kurā tas norisinās.

Svētais Bernards, ejot cauri virszemes dzīvei, kurā darbs un lūgšana ērtā veidā saskaņoti laika ziņā, un šādi sekmīgi iekļaujot darbu pašas dzīves pārdabiskā perspektīvā, palīdz cilvēkam atzīt sevi par Dieva līdzstrādnieku un viņam kļūt patiesam, kamēr viņa personība, izpaužot sevi radoša darbībā, tiek veicināta savā totalitātē. Šādi cilvēka darbība kļūst kontemplatīva un kontemplācija iegūst dinamisku iespaidu, kurai ir sava nozīme un kas apgaismo to mērķi, ko tā piedāvā.

Tas nenotiek vienīgi izvairoties no slinkuma, kas notrulina garu, bet arī un pirmām kārtām darot cilvēku kā personu, kas apzinās savus pienākumus un ir čakls, spējīgs augt un sevi pilnveidot pienākumu pabeigšanā: jo no viņa dvēseles dziļumiem atklājas vēl neatmodināti spēki, kuru izmantošana var veicināt kopīgo labumu „lai Dievs būtu pagodināts visā” (1 Pēt

4, 11).

Ar šo darbs neatbrīvo no enerģijas smaga patēriņa, bet apvieno ar jaunu iekšēju pamudinājumu. Mūks taču, neraugoties uz pabeigto darbu, bet tieši caur pašu darbu savienojas ar Dievu, par cik „veicot darbu ar rokām un prātu aizvien nemitīgi tiecās uz Kristu” (Pījs XII, „Fulgens Radiatur”).

Un tā notiek, ka darbs, pat ja atzīts par pazemīgu un mazu, tomēr bagātina ar zināmu cēlumu. Darbs tiek uzsākts un kļūst vitāli piederošs „tiem meklējumiem tikai un vienīgi pēc Dieva vientulībā un klusumā,

pazemīgā un nabadzīgā darbā, lai dzīve kļūtu nozīmīga kā nemitīga lūgšana, kā kopīgi svinēts, kopīgi pieņemts „slavas upuris” priecīgas un brāliskas mīlestības dvesmā” (Pāvils VI, 1966. g. 28. oktobrī).

Eiropa ir kļuvusi par kristīgu zemi īpaši tāpēc, ka svētā Benedikta dēli ir nodevuši mūsu senčiem norādījumus, kas aptvēra visu, mācot tieši viņiem ne tikai amatus un roku darbu, bet arī jo īpaši ieviešot viņos evaņģēlisko garu, kas nepieciešams, lai aizsargātu cilvēka personas garīgos dārgumus.

Pagānisms, kas tajā laikā no lielajiem mūku misionāru pulkiem tika pārveidots kristietībā, tagad atkal aizvien vairāk izplatās Rietumu pasaulē, nostājoties kā iemesls un rezultāts šajā pazudinošajā veidā, kādā tiek traktēts darbs un tā cieņa.

Ja Kristus cilvēka darbībai nepiešķir augstu un nemainīgu nozīmi, tad darba veicējs kļūst par vergu – jauno laiku iespēju veidos – neapvaldāmai ražotnei, kas meklē vienīgi peļņu. Svētais Benedikts turpretī apliecina steidzamu nepieciešamību piešķirt darbam garīgu raksturu, paplašinot cilvēka darbības apjomus, lai šādi darbu pasargātu no pārmērīgas tehniskās produktivitātes izmantošanas un no alkatības pēc privātas peļņas.

(Nobeigums sekos)

Pirms 100 gadiem – 22. augustā Aglonas dievnamā par Rīgas bīskapu ordinēja Antoniju Springoviču

Pr. Rihards Smilga

Pirms 50 gadiem - 1970. gada 23. augustā – nomira kādreizējais katedrāles prāvests un Rīgas Garīgā semināra pasniedzējs Rihards Smilga, kas dzimis

Jaunbornes draudzē 1913. gada 26. jūlijā. Viņa dzimtais uzvārds bijis Cicāns, ko 1939. gadā mainīja – „Smilga.” Pēc Krāslavas ģimnāzijas beigšanas studēja matemātiku Latvijas Universitātē.

1935. gadā iestājās Rīgas Garīgajā seminārā un 1940. gada 7. jūlijā Liepājas bīskaps Antonijs Urbšs Ilūkstē Rihardu Smilgu ordinēja par priesteri.

Pirmā kalpošanas vieta - par vikāru Jelgavā, tad Saldus, Cieceres un Stūrmuižas draudzes prāvests. 1946. gada 21. augustā Rīgas svētā Franciska baznīcā par vikāru un līdz mūža beigām - Rīgas Garīgā semināra pasniedzējs. 1947.– 1949. g prāvests sv. Jāzepa draudzē Rīgā, tad sv. Alberta baznīcā. **No 1954. gada 12. janvāra līdz 1961. gada 27. martam - svētā Jēkaba katedrāles draudzes prāvests.** Rīgas Sāpju Dievmātes baznīcas prāvests līdz 1969. gada 30. septembrim, beidzot prāvests svētā Jāzepa baznīcā.

Bijis ļoti sabiedrīks un prata latīņu, poļu, vācu, lietuviešu un krievu valodu. Bijis muzikāls un ar labu balsi. Bijis draugos ar lietuviešu priesteriem, arī ar dzejnieci M. Ķempi, kura viņam veltīja vairākus dzejoļus. Bērēs uz kapa svētā Miķeļa kapsētā Rīgā nolika lielu vainagu. Uz priestera kapa pieminēja ir uzraksts: „Dilexit multum” („Daudz mīlēja”).

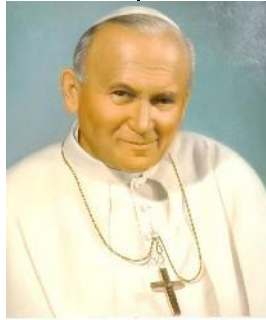
Ganītāji pēc Dieva Sirds

1992. gada 25. martā izdots sv. Jāņa Pāvila II apustuliskais pamudinājums *Pastores Dabo Vobis* (PDV), kas aizsākas ar pravieša Jeremija vārdiem par ganītājiem pēc Dieva Sirds (Jer 3:15). Pāvests šajā dokumentā izvērš tēmas par priesterisko aicinājumu veicināšanu, priesteru dzīvi un kalpošanu, semināristu un priesteru turpinošo formāciju.

Priestera aicinājums izvēršas ar dialogu starp Dievu un cilvēkiem, Dieva aicinājumu mīlestībā un indivīda brīvo atbildi (PDV, 36). Pirms aicināt uz konkrētu pienākumu, Jēzus aicina dzīvot dziļā kopībā ar viņu, „būt” ar viņu (Mk 3: 14; sal. PDV, 34). Jāiet kopā ar augšāmcelto Kristu, atveroties Dieva – Aicinātāja Noslēpumam.

Priesteris ar sakramentālu raksturu tiek pieskaņots Kristum Priesterim, kas ļauj tam darboties Kristus – Galvas un Gana – personā. Kristoloģiskais aspekts Ordinācijas sakramentā ir pamatā ekzezioloģiskam aspektam (PDV, 16). Priesteri ceļ Baznīcu, sludinot Vārdu, svinot sakramentus un vadot Dieva tautu

Priestera kalpošanu raksturo Trīsvienības dzīve (sal. PDV, 12). Priesteris kalpo Baznīcas kopībai Jēzus Kristus vārdā. Aicinājuma ceļā un formācijā ietverama Trīsvienības dzīve (sal. PDV, 17). Zēniem un jauniešiem jāpiedāvā kristīga pieredze, ar kuru tie tieši iepazītu pašu Dievu, vajadzīgs kopības garīgums. Jāveido kopības un misijas cilvēki, kurus rosina „jaunais bauslis” (Jņ 13: 34) un kopības garīgums.

Sv. Jānis Pāvils II
1920 - 2020

Apdomīga un gudra izšķiršanās izvērtētu Dieva aicinātos viņu atbilstībā. Aizvien vairāk vajag integrēt personības dažādus aspektus: cilvēcisko un kristīgo, personīgo un kopīgo, kulturālo un pastorālo. Jāatīsta visa persona, jāpalīdz pieskaņoties Kristum Ganam. Jādzīvo ciešās mīlestības attiecības: ar Tēvu, kas aicina; ar Dēlu, kas pieskaņo; ar Garu, kas veido, audzinot lūgšanā, ieklausoties Vārdā, līdzdalībā Euharistijā un klusā adorācijā.

Augšana aicinājumā atīstās, pakāpeniski uzņemoties pienākumus, izvēles, atbildības. Tas ļauj izšķirt personas aicinājuma īstumu.

Priesteriskā aicinājuma izaugsme pieprasa mīlestību un kalpošanu savai vietējai Baznīcai, kā arī pilnīgu pieejamību uzņemties jebkuru pastorālu kalpošanu. Izvēles kalpot lai necentrējas uz savām individuālām vajadzībām, jāredz plašāk, jānovērtē katrs aicinājums. Jārūpējas par tuvākiem, kā arī tālu esošiem, lai būtu pieejams misijai ar drosmi pārsniegt jebkuru savdabību, atverot sirdi jaunas evaņģēlizācijas vajadzībām

Garīgā vadīšana palīdz izšķirt aicinājumus. Priesteriem vajag uzklaustīt, būt atvērtiem uz dialogu, izraisīt, atbildēt uz būtiskiem jautājumiem. Vajag gudrību, risinot dzīves izvēles un aicinājumu uz priesteru kalpošanu.

Priesteru aicinājumus veido kristīgās dzīves pamatelementi: ieklausīšanās Dieva Vārdā, līdzdalība Euharistijā un karitatīvais darbs. Vajag tiešu sludināšanu par aicinājuma noslēpumu Baznīcā, par amata priesterības, Dieva tautas vērtību (PDV, 39).

Katehēzei būtu jādod vērtība dzīvei kā atbildei Dievam, kad ticībā pieņemta personīga aicinājuma dāvana. Katehēze uz Iestiprināšanu iepazīstinātu ar Gara dāvanām, harizmām, kalpojumiem un dažādiem ar tiem saistītiem aicinājumiem.

Euharistija izvērs sakramentālu un liturģisku ceļu, lai regulāri stiprinātos jebkurš aicinājums. Bieža, regulāra iešana pie grēksūdzes ir izšķiroša, lai izšķirtu priesterisko aicinājumu.

Draudze ir auglīga zeme, kur aicinājumi attīstās un nobriest, ja tā ir vienprātīga Garā caur Kristu, ja to raksturo pirmo kristiešu dzīvesveids (sal. Apd 2: 42; 4: 32). Draudzei būtu jāpiedāvā cilvēciska un garīga formācija tiem, kas dodas uz priesterisko kalpošanu.

Garīdznieki, laji un konsekrētās personas draudzes ietvaros var ieteikt priesterisko aicinājumu, piepalīdzot ar iedarbīgu izglītības programmu. Katehēti var sasaistīt katehēzes tēmas un īpašo aicinājumu prezentāciju. Pašiem priesteriem aizvien jāturpina cilvēciskā, garīgā, intelektuālā un pastorālā formācija, lai aizvien uzticīgāk kalpotu Dievam un Viņa Tautai.

Rīgas dienas 14.-16. augustā

Koncertu programma (sk. 3.lpp)

Gobelēnu darbnīca, liturģisko tērpu kolekcijas izstāde

Mazā Pils ielā 2 pirmajā stāvā

Meditācijas, lūgšanas un

Tikšanās kūrijas dārzā

Mazā Pils ielā 2

**V.E. Arhibīskapa sv. Mises
kalpošanas desmitgadē
Svētdien, 23. augustā 18.30
Pirmdien, 24. augustā 12.00
Trešdien, 26. augustā 16.00**

* * *

**Informācija par uzturēšanos Aglonā
13.-15. augustā**

**pieejama pie dežurantēm un
katedrāles ziņojumu stenda**

* * *

**Sestdien, 29. augustā 14.00
Kapu svētki Raiņa kapos**

* * *

Lūdzam atbalstīt katedrāli

ar ziedojumu

pie dievnama apmeklēšanas vai

ar bankas pārskaitījumu

Rīgas Svētā Jēkaba

Romas katoļu draudze

Reģ Nr. 90000106696

UNLALV2X

SEB bankas konta nr.

LV84UNLA0002000701505

* * *

**Lielākā dāvana
dzīvajiem un mirušajiem**

Jēzus Kristus Upuris –

sv. Mise par dzīvajiem un

mirušajiem – konkrētos nodomos ir
lielākā dāvana, aizlūgums un atbalsts
cilvēku vajadzībās.

Pieteikt šos nodomus var sakristejā
vai pie dežurantes.

Redakcijas adrese:

M. Pils 2, Rīga, LV-1050

Tālr.: 28882358

E-pasts: vestnesitis@gmail.com

Vēstnesīša numuri pieejami:

Redkolēģija:

Atbildīgais: pr. Pauls

Datorsalikums: pr. Pauls

Metiens: 450 eks.

vestnesitis.wordpress.com